

صرفا برای آرامش باید خود را به دامان الهی سپرد یا جلب مددالهی؟

شماره پرسش: ۷۷۹۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۱۲/۲۵ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام علیکم. در موارد مختلف فرموده اید: این که همه کاره را خدا بدانیم مشکلات حل است. استاد چگونه همه کاره را خدا بدانیم؟ شاید بهتر باشد برایتان مثالی بزنم؛ مثلا من به عنوان یک دختر شبی را مجبور شدم در هتلی در شب غریب بمانم یک مرتبه ناخودآگاه دچار استرس شدم که نکند افراد اتاق روبه رو که چند مرد بودند و دایما ترانه های وحشتناک گوش می دادند و یک وضعیت شک برانگیز داشتند با اطلاع از تنهایی من شب به اتاق من بیایند و اتفاق سوئی رخ دهد و آبرویم در معرض خطر قرار گیرد فلذا نگران شدم؛ درب را قفل کرده و سه آیت الکرسی خواندم و سعی کردم آرام باشم و همه کاره را خداوند بدانم میخواهم بگویم استاد شاید ۹۷ درصد قلبم آرام گرفت اما آیا می شود ۱۰۰ درصد دل آرام باشیم و به قولی که میگن در دستان تقدیر خداوند چون کودکی باش که وقتی او را به هوا پرتاب می کنند می خندد چون حتم دارد والدینش رهایش نمی کنند؛ اصلا باید صد درصد خود را در دامان الهی گذاشت؟ صرفا برای آرامش باید خود را به دامان الهی سپرد یا جلب مددالهی؟ مثلا در مورد مثال واقعی که زدم چگونه باید توکل میکردم؟ ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چرا می فرمایید تنها برای آرامش باید خود را به خدا سپرد؟ این حرفها چیست؟ مگر قبول ندارید خداوند در همه ی عالم و با همه ی مخلوقات در صحنه است و «ما تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا» پس هر اندازه که به لطف الهی از توهّمات بیشتر آزاد شویم و به حکم وظیفه عمل کنیم بیشتر حجابها کنار می رود و بیشتر متوجه حضور حق در عالم و در همه ی مناسبات می شویم. عرفان نظری و عملی در همین رابطه به سالک کمک می کند که انسان حضور حضرت حق را در عمیق ترین وجوه عالم احساس کند. موفق باشید